

Везасенъ *пр.* — безбородый: Турче безасно имъ заливаше О' грива голѣма сребренѣ чаша. *Гл. 60.*

Бей* *междометіе употребительное въ тождественномъ смыслѣ съ бе!* Нехайте ли? азъ са затажихъ за васъ! отъ онѣзи Недѣля на самъ не сме са виждали, хемъ! *Зк. 20.* То учень чиякъ бей съ такъвъ чиякъ шѣга не бѣва. *ib. 26.* Бей, тази наденица много солена, хемъ вѣта—*ib. 85.*

Бей* *тоже что бегъ*.* **Беувамъ** (*син. царувамъ*)—княжу производный отъ него *гл. дѣл.* **Вейски**—производное отъ него *пр.*—княжескій. **Вейликъ***—село государственныхъ поселенъ (*орр.* село): Ми съ женить комаръ бей За мушичка девоика. *М. 25.* Комаръ бей съ женеше, Мушичка си плачеше, Комаръ бей ѣ темеше. *ib. 26.* Царъ царува. бей беува. *Ч. 238.* Войнишки села сѣ управляи отъ единородны свои предводители, коимъ Турци сѣ дали имя „Беюве“, и кое значи „князи“ на Българскы; войници сѣ имали свой особень знамянь, и одѣленъ пѣлкъ. Такъвъ Бей е былъ Марко Кральевичъ, отъ Прилѣна града, управитель въ Битолѣ, и иѣкой си Константинъ Бей въ Сересѣ. Какъ-то и Георгы Кастриотъ, названный отъ Турци Скендеръ бей, былъ е изначала. Бей въ Крош. *Гл. 247.* (*Ср. подъ сл. войникъ и чари-баши. Гл. 248, 249.*) Ние мюсюлманите трѣбва да имаме много пари, защото знаеме да живѣиме бейски. *Ст. 42.* Пѣти быше Белилина, Да помине предъ селото. Не помина Белилина, Не помина презъ село то, Лю помина презъ бейлико, Бейликъ бѣше полно Турци. *В. 73.*

Беки* **Велке*** **Велки*** **Велкимъ*** (*belki et belkidë, adv. p. Peut etre, mais plutôt, voire même*) *нар.* можетъ бытъ, кажется: Ази ся, Станке, шегувах, Беки го хванѣ истина *D. 70, 24—25.* Велки ке умрамъ! *М. 15 б.* Вельки нещо господъ ке поможе. *М. 55.* Отъ татка станафъ при тебе дойдофъ, Али ти, майко, не ме познаашъ? А камо ми го брата Георгя, А камо ми ѣ сестра Селфіа, Та белки тѣе ке ме познаеть. *ib. 79.* Извадите коски брато ми, Донесите ясъ да и цѣливамъ, Белки госпотъ мене ке ме простить. *ib. 180.* Вельки, синко, ке ти съ измамить, Ке ти дойди киръ бѣла Маріа *ib. 184.* Велки-пиле ми съ смеить. *ib. 200.* Подайте ми шаренъ каваль, Да засвирамъ на сиво стадо, Велкимъ стадо ке киниса, *ib. 204.* Викни ми, майко, до деветъ попой, Да ми пееть простена молитва, Вельки ке умрамъ вельки ке станамъ *ib. 230, 231.* Му донесо'е згодна вечера, Волаки лудо да ми вечерать—, да ми заспѣтъ, Пакъ нематъ лудо да си заспѣтъ *ib. 370.* Велки ке касметъ за мене *ib. 488.* Таксай свеkre големо-то